

[Socialministeren.]

arbejde, og så vil der også ske det, at han tit vil være fristet til at overtræde pålægget og være afskåret fra yderligere erstatning i tilfælde af sygdommens forværring.

Jeg vil tro, at spørgsmålet er stillet på baggrund af, som det også er sagt, en del tilfælde, som er fremdraget af Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund, og som vedrører dødsfald blandt arbejderne på cementfabrikken Rørdal og Dansk Eternitfabrik i Ålborg.

Efter et møde i Ålborg den 21. februar i år har direktoratet fra DASF modtaget meddelelse om 23 dødsfald indtruffet fra 1969 til 1972 og med anmodning om at undersøge dødsfaldenes årsag. Det viste sig, der var to tilfælde, som direktoratet kendte, men alle tilfældene bliver nu taget op, for at man kan se, hvilke forhold der har gjort sig gældende.

Camre: Det er rigtigt, som ministeren siger, at vi befinder os på et grænseområde mellem socialministerens og arbejdsministerens funktioner, men selve denne lov fungerer jo under socialministerens regie.

Ministeren sagde, at f. eks. silikose typisk optrådte i en fremskreden alder, og ministeren sagde også, at man mente, at ophør med arbejde ikke ville hindre sygdommens fremskridten. Dette mener jeg er urigtigt. Jeg mener, at de læger, der fremfører disse ting, ikke har undersøgt sagerne nøjagtigt nok. Erik Bolinder, den svenske LO-læge, har netop ved dybtgående undersøgelser bevist det stik modsatte, og jeg vil derfor advare mod, at man lytter for meget til disse påstande om, at der ikke er noget at gøre, og at man lige så godt kan sende folk tilbage i det farlige miljø. Det viser sig jo ganske klart af Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbunds undersøgelse, at disse menneskers lidelse er anvendt som basis for en førtidspensionering på et så sent tidspunkt, at de pågældende ikke har haft mange måneder tilbage at leve i; det skal jeg komme tilbage til i et senere spørgsmål. Men jeg finder altså, det er meget væsentligt, at vi får denne lovbestemmelse til at fungere til arbejdernes fordel, netop ved at man indskærper anmeldelsespligten, og ved at man får sikret — og dér må man så eventuelt indhente nogle oplysninger fra svensk

LO eller lignende steder — at man ikke sender folk tilbage til et arbejde, der med ret stor sikkerhed slår dem ihjel.

Socialministeren (Eva Gredal): Store dele af de kommentarer, der kom fra hr. Camre nu, vedrører jo arbejdsministeren. Det er rigtigt, at der er et samspil imellem de to ministerier, men jeg vil tro, at det også vil fremgå af noget af det, som arbejdsministeren vil sige nu, hvorledes anmeldelsespligt o. lign. kan klares.

Vi står meget åbent over for DASF i spørgsmålet om at rette lovgivningen ind, så den passer til det, arbejderne ønsker, og til det, der er bedst for arbejderne, og det har jeg også givet udtryk for ved en del møder, vi har haft med DASF. Jeg har indtryk af, at vi er ved at få oparbejdet et godt samarbejde, så vi i fællesskab kan få løst problemerne.

Inge Fischer Møller: Som næring til det samarbejde, der forestår mellem socialministeriet og Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund, vil jeg henlede opmærksomheden på to andre bestemmelser i ulykkesforsikringsloven, hvor ændring er meget påkrævet.

Det drejer sig for det første om hele afsnittet omkring erhvervs sygdomme og dernæst om den bestemmelse, der hedder § 1 b; og som siger, at såfremt der er tvivl om, at det drejer sig om en arbejdsulykke eller en erhvervs sygdom, skal det komme den tilskadekomne til gode. Det sidste vil jeg gerne illustrere med et eksempel. I forbundet havde vi et medlem, der i 40 år havde arbejdet som smelteovnsfyrbøder. Han fik en lungesygdom og pålæg om at holde op med at arbejde. Så fandt de vise mennesker ud af, at der her ikke var tale om en erhvervs sygdom, men blot om, at den pågældende havde astma, og det blev konstateret, at der slet ikke var sammenhæng mellem lidelsen og arbejdsforholdet. Vi har lignende situationer i forbundet, og helt ærligt, så har vi aldrig set, at § 1 b er kommet et af vore medlemmer til gode. Jeg ville blot benytte lejligheden til at sige, at det er påkrævet, at den ændring kommer, og at vi stadig gerne bidrager fra vores side.

Socialministeren (Eva Gredal): Vi arbejder med disse spørgsmål i ulykkesforsikringen, og jeg går ud fra, at der kommer en